

นำครุภัณฑ์เสื่อมสภาพออกไปต้องรับผิดชอบ หากไม่ได้รับอนุญาต

บทนำ

วันนี้ผู้เขียนขอนำเสนอบทความที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการ ลูกจ้างหรือพนักงานจ้าง ซึ่งเมื่อได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาที่สั่งการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ควรปฏิบัติหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด ซึ่งหากคิดว่าสิ่งที่ตนเองกระทำจะไม่มีใครรับรู้อาจส่งผลกระทบต่อตนเองได้ ดังบทความที่จะนำเสนอนี้ จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านไม่มากนักน้อย

หลักการและเหตุผล

หน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานใดหรือบริษัทเอกชน ย่อมต้องมีมาตรการในการจัดการความเรียบร้อยของหน่วยงานเพื่อสร้างสุขลักษณะที่ดีในการทำงาน และต่อประชาชนที่เข้ามาใช้บริการ นั่นคือการจัดทำกิจกรรม ๕ ส. ซึ่งเมื่อเจ้าหน้าที่ผู้ใดได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาที่สั่งการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด ซึ่งหากคิดว่าสิ่งที่ตนเองกระทำจะไม่มีใครรับรู้อาจส่งผลกระทบต่อตนเองได้

วัตถุประสงค์

เพื่อให้บุคลากรในองค์กรหรือบุคคลทั่วไปที่สนใจเข้ามาศึกษาข้อมูล ได้ใช้เป็นแนวทางในการใช้ดุลพินิจในการทำงาน

เนื้อเรื่องบทความ

ผู้ฟ้องคดีมีอาชีพรับราชการ ในตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้ทำกิจกรรม ๕ ส. ภายในสำนักงานโดยผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ทำลายเอกสารหลักฐานที่ไม่ใช้และเก็บรวบรวมครุภัณฑ์ที่เสื่อมสภาพเพื่อดำเนินการตามขั้นตอนของทางราชการ ในวันเกิดเหตุผู้ฟ้องคดีได้เข้าไปทำกิจกรรม ๕ ส. ร่วมกับเจ้าหน้าที่อื่น เมื่อไม่มีใครเห็นผู้ฟ้องคดีได้อาศัยจังหวะนำเครื่องคอมพิวเตอร์จำนวน ๒ เครื่อง จอคอมพิวเตอร์ จำนวน ๒ เครื่อง และแป้นพิมพ์ จำนวน ๒ เครื่อง ออกจากสำนักงานโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ใด เมื่อผู้บังคับบัญชาได้มาตรวจสอบกล้องวงจรปิดพบว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดและผู้ฟ้องคดีได้ยอมรับกับผู้บังคับบัญชาว่าตนได้นำทรัพย์สินของทางราชการออกไปจากสำนักงานจริง โดยอ้างว่าต้องการถ่ายโอนข้อมูลส่วนตัวออกจากเครื่องคอมพิวเตอร์ แต่ไม่สามารถโอนถ่ายข้อมูลได้ด้วยตนเอง จากนั้นผู้ฟ้องคดีได้นำทรัพย์สินดังกล่าวมาคืน

จากนั้นหัวหน้าหน่วยงานได้รับรายงานการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง จึงได้มีคำสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีปลดออกจากราชการฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑

ผู้ฟ้องคดีจึงได้อุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ซึ่งต่อมาได้ยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีจึงได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุด เพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้จัดทำ ๕ ส. จึงมีหน้าที่เพียงรวบรวมคอมพิวเตอร์พร้อมทั้งอุปกรณ์ที่ไม่ได้ใช้แล้ว เก็บไว้เพื่อรอขนส่งครุภัณฑ์ที่เสื่อมสภาพต่อไป รวมถึงดูแลจัดเก็บหรือทำลายเอกสารโดยการคัดแยกกระดาษเสียเพื่อนำไปทำลายและจัดเก็บอุปกรณ์สำนักงานให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเท่านั้น

การที่ผู้ฟ้องคดีนำคอมพิวเตอร์จำนวน ๒ เครื่อง ออกจากสำนักงานโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา แม้เครื่องคอมพิวเตอร์ดังกล่าวไม่ได้ใช้งานแล้ว พฤติกรรมดังกล่าวย่อมแสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีเจตนาที่จะนำทรัพย์สินของทางราชการออกไปโดยไม่มีเหตุอันควร และไม่อาจอ้างเป็นการกระทำโดยถือวิสาสะและเป็นความคิดชั่ววูบเพื่อนำไปถ่ายโอนข้อมูลส่วนตัวและข้อมูลจากการทำงานออกจากเครื่องคอมพิวเตอร์ดังกล่าวได้ เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับราชการมาเป็นเวลาถึง ๒๗ ปี ย่อมต้องทราบถึงระเบียบของ

/หน่วยงาน...

หน่วยงานเป็นอย่างดี หากต้องการเพียงถ่ายโอนข้อมูลก็ควรติดต่อกับฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานในวันปกติ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการถ่ายข้อมูลให้ จึงไม่มีเหตุผลความจำเป็นที่ผู้ฟ้องคดีจะนำคอมพิวเตอร์ออกไปในวันหยุดราชการ นอกจากจะไม่ต้องทำให้ผู้ใดรู้เห็นพฤติกรรมดังกล่าวของตนเท่านั้น

ในส่วนของอ้างว่าผู้ฟ้องคดีได้รายงานเรื่องดังกล่าวให้ผู้บังคับบัญชาทราบและนำเครื่องคอมพิวเตอร์มาคืน ศาลเห็นว่าเมื่อผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง โดยระบุว่า ผู้ฟ้องคดีทราบว่ามีการเปิดดูภาพจากกล้องวงจรปิดในการมาทำ ๕ ส. ของผู้ฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีได้แจ้งเรื่องดังกล่าวให้ผู้บังคับบัญชาทราบ อันแสดงให้เห็นว่าการที่ผู้ฟ้องคดีเข้าไปปรับสภาพเพราะทราบว่าการเปิดดูกล้องวงจรปิด จึงต้องไปแจ้งความจริงให้ผู้บังคับบัญชาทราบ การกระทำดังกล่าวจึงไม่ได้เกิดจากความสำนึกผิดโดยแท้ และแม้ผู้ฟ้องคดีจะนำคอมพิวเตอร์มาคืนครบถ้วน ก็มีอาจลบล้างความผิดได้

กรณีจึงเป็นการไม่รักษาชื่อเสียงของตน และไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) ประกอบกับมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ คำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจึงเป็นการใช้ดุลพินิจในการกำหนดโทษสถานเบาที่สุดตามกฎหมายให้อ่านาจและเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว คำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน พิพากษายกฟ้อง

สรุป

จากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ พบ.๕๐/๒๕๖๕ ได้วางบรรทัดฐานในการปฏิบัติราชการ กล่าวคือ เมื่อเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นผู้เกี่ยวข้องและใช้ทรัพย์สินของทางราชการในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ รวมถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดทำ ๕ ส. ของหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดระเบียบครุภัณฑ์ต่างๆ ของทางราชการ ซึ่งอาจล่อล่อใจทำให้พลังผลออกกระทำผิด ครอบครองหรือนำทรัพย์สินของทางราชการออกไปโดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งหากจงใจตั้งกรณีตัวอย่างข้างต้น ที่แม้จะเป็นครุภัณฑ์เสื่อมสภาพ ก็อาจถูกปลดออกจากราชการฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงได้ เพราะบางรายรับราชการมานานกลับต้องมาหมดอนาคตเพราะทรัพย์สินที่มีราคาไม่มากมาย

หมายเหตุ อ้างอิงคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ พบ.๕๐/๒๕๖๕

จัดทำโดย ฝ่ายวินัยและส่งเสริมคุณธรรม

กองการเจ้าหน้าที่

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์

ผู้เรียบเรียง นายจิรวิทย์ ครอบรัตน์ นิตินิติปฏิบัติกร